

[Gerda Møller]

fra undervisningsministeren om en samordnet udbygning af det 10.-12. uddannelsesår. Jeg er godt klar over, at det de to gange kun var til første behandling, men ikke desto mindre var der ikke ét eneste parti her i folketinget, lige fra fremskridtspartiet og ned til VS eller kommunisterne, hvem man nu vil sige, der gik ind for ministerens forslag, som jo altså har været til behandling to gange.

Når der står i annoncen, at »den, der konstitueres, må være indstillet på at medvirke i de fortsatte overvejelser, herunder i særdeleshed tilvejebringelsen af en samling af de fortsatte skoleuddannelser i ét direktorat«, så kan jeg da godt se, at det går på direktoratet, men det skal jo også have noget at arbejde med. For mig ser det alligevel ud, som om det, folketinget bremsede ministeren i, vil man alligevel nu prøve på på administrativt plan på den ene eller den anden måde at få ført igennem.

Jeg vil da gerne sige til ministeren, at jeg vil være meget vågen over for det, og hvis det virkelig sker administrativt, så vil vi bringe det ned i folketingssalen, for jeg mener, at der ligger andet end noget administrativt i det, ministeren her foretager sig. Der ligger også noget politisk, og det må folketinget være med til at afgøre.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal blot gentage over for fru Gerda Møller, hvad jeg sagde i mit første svar, nemlig at der er foregået overvejelser i undervisningsministeriet omkring strukturen siden 1974, at der har været afgivet betænkninger om det, og at der løbende er foregået et arbejde omkring disse administrative strukturer. Dette arbejde forventes at være afsluttet her til sommer, og så vil vi i ministeriet tage stilling til det resultat, der da vil komme til at foreligge. Det, fru Gerda Møller i øvrigt har henvist til, er et stillingsopslag, hvor der er tale om konstitution. Ud over det har jeg gjort opmærksom på, hvad mit principielle syn på den sag er.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra ministre er modtaget besvarelser af skriftlige spørgsmål.

Spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget er sammen med besvarelserne heraf optrykt i Folketingstidende nedenfor:

Jørgen Junior: spm. nr. 596 og 680.

Svend Haugaard: spm. nr. 662.

Ellemann-Jensen: spm. nr. 663.

Bolvig: spm. nr. 667.

Pilgaard Andersen: spm. nr. 673.

Ernst Schmidt: spm. nr. 676.

Thorndahl: spm. nr. 678.

Glistrup: spm. nr. 682.

Alice Hedegaard: spm. nr. 683.

Arentoft: spm. nr. 686.

Ib Christensen: spm. nr. 687.

Til handelsministeren (28/3 78) af:

Jørgen Junior (FP):

»Tilsiger udviklingen i Sovjet ikke, at Danmark, af såvel konkurrencemæssige som sikkerhedsmæssige grunde, hurtigst muligt bør tage beslutning om bygning af atomkraftværker?«

(Spm. nr. 596).

Begrundelse.

Ifølge Neues Deutschland 5. januar 1978, den østberlinske Berliner Zeitung 24. januar 1978 samt det østtyske ugetidsskrift Volksarmee nr. 1/1978 planlægges det sovjetiske kernekraftnet udbygget kraftigt i den kommende 5 års plan.

Der er tale om 30 nye atomkraftværker i den kommende 5 års periode. Der henvises som en del af baggrunden for den kraftige udbygning til, at praksis har bevist, at de ikke er miljøskadelige, at de er driftssikre, at de leverer billigere strøm end varmekraftværkerne, og at Sovjetunionen nu er den førende kerneenergimagt, der gennem sit klare energiprogram har sikret sig mod fremtidige energikriser. I 1978 bygges 2 af værkerne i den »nordiske sfære«, nemlig i Leningrad og Murmansk.

Denne klare sovjetiske tilkendegivelse understreger tydeligt, hvor farligt og naivt det er fortsat at udskyde beslutninger i Vesteuropa, og i Danmark i særdeleshed, om den fremtidige energipolitik. Mens vi snakker om